

влѣчена идея подразбира нѣщо неразбрано. Отвлѣчена мома означава сѫщо нѣщо неразбрано. Въ отвличането на момата нѣма нищо лошо. Лошото, обаче, седи въ това, че тя е отвлѣчена тамъ, дето не трѣбва, т. е. не е занесена, дето трѣбва. Мислете върху идеята „Духътъ Господенъ е на мене и ме помаза.“ Рѣзберете ли дѣлбокия смисълъ на тази идея, и вие, като слѣпия, който прогледалъ, ще кажете: „Слѣпъ бѣхъ едно време, но сега вече виждамъ.“ Много слѣпи хора има на земята: едни сѫ слѣпи за физическия свѣтъ, а други — за духовния. Човѣкъ трѣбва да има отворени очи и за двата свѣта. Само при това положение той може да се нарече „човѣкъ съ отворени очи.“ Той работи и на земята, и на небето едновременно: коренитѣ му сѫ въ земята, а клонетѣ — на небето, въ духовния свѣтъ. Физическиятъ и духовниятъ свѣтъ взаимно се преплитатъ: духовниятъ свѣтъ съдѣржа възможностите на физическия, а физическиятъ — съдѣржа възможностите на духовния.

„Духъ Господенъ е на мене, защото ме проводи да благоветствувамъ на сиромасите.“ Дето е Духътъ Господенъ, тамъ е творчеството. Той съдѣржа възможностите на този и на онзи свѣтъ. Безъ Духътъ Господенъ тѣ оставатъ нереализирани. Духътъ Господенъ е разумното въ човѣка, което го води въ пътя на любовта, мѫдростта и истината.

5. Беседа отъ Учителя, дѣржана на 29 септемврий, 1929 г.
София. — Изгрѣвъ.